

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 13. maj 2020 blev i sag nr. 94603:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

P+, Pensionskassen for Akademikere
Dirch Passers Allé 76
2000 Frederiksberg

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har pensionsordning med forsikring ved invaliditet. I klageskema af 17/12 2019 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Jeg har gentagne gange ansøgt [pensionskasse], nu P+, om varig invalidepension. Selskabet har gentagne gange (senest 17. december se bilag 1) afvist at tilkende varig invalidepension, men henvist til at min helbredsmæssige tilstand ikke er varig eller stationær. Det sker med henvisning til selskabets lægekonsulents lægefaglige vurdering.

Det sker på trods af, at der foreligger flere speciallægeerklæringer fra andre læger (Bilag 2-4), der fastslår at min helbredsmæssige tilstand er stationær. Ligeledes er jeg tilkendt et Fleksjob med henvisning til LAB § 69, en tilkendelse der kun kan ske, når et Rehabiliteringsnævn hvor der sidder læger, socialrådgivere og jobkonsulenter, vurderer at der er tale om væsentlig, varig nedsat arbejdsevne.

Sidst men ikke mindst, så fremgår det af bilag 5, at P+'s egen lægekonsulent gentagne gange ikke har kunnet finde lægefaglige argumenter, der bakker påstanden op om, at min tilstand ikke skulle være varig eller stationær. Således fremgår det:

'I tilfælde af klagesag over at varig IP ikke tilkendes vil medlemmet selvfølgelig stå stærkt med seneste erklæring' (henvisning til bilag 4)

Ligeledes i 2016 hvor lægekonsulenten bemærker:

'Jeg er dog opmærksom på at det i tilfælde af klagesag kan være vanskeligt at begrunde forventning om bedring udover at det er vores forhåbning'.

Afslutningsvis bevæger lægekonsulenten sig ind i juridisk rådgivning vedr. fortolkning af vedtægterne. 'Men som pensionskasse må det være rimeligt at afvente forløbet i de kommende år før tilkendelse af varig IP hos så ungt et menneske'.

Der er dog for mig at se, ikke hjemmel til i de vedtægter jeg er optaget efter, til at tilkende midlertidig invalidepension, da det er veldokumenteret at min helbredsmæssige tilstand er stationær og varig.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At selskabet tilkender undertegnede varig invalidepension."

Selskabets advokat har i brev af 31/1 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Hvilken type forsikring er der tale om

Klager blev optaget som medlem i P+ den 1. august 2013 på Pensionsregulativ 2, jf. bilag A.

Vilkårene for tilkendelse af invalidepension fremgår af pensionsregulativets § 7.

Det fremgår af regulativets § 7, stk. 2 og 3, at

...

Hvad handler sagen om

Sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt P+ har været berettiget til at tilkende klager midlertidig invalidepension i en begrænset periode frem til den 1. april 2021.

Det er P+'s opfattelse, at P+ har været berettiget til at tilkende klager invalidepension i en begrænset periode på grund af klagers unge alder, lidelsens karakter og det uafklarede kommunale forløb, der indebærer, at det ikke kan afvises, at der kan ske en forbedring af tilstanden. Dernæst fordi retten til invalidepension ifølge pensionsregulativets § 7, stk. 3, bortfalder, når erhvervsevnen ikke længere skønnes at være tilstrækkeligt nedsat, og P+ derfor under alle omstændigheder har været berettiget til at tilkende klager invalidepension i en begrænset periode med henblik på at foretage sædvanlig opfølgning senere.

Sagsfremstilling

Klager blev den 1. august 2013 optaget som medlem i P+ i forbindelse med en ansættelse som ... hos ...

Den 5. februar 2015 anmeldte klager, at han havde været sygemeldt på grund af stress og depression siden juli 2014, og at han var fratrådt sin stilling den 31. marts 2015, jf. bilag B.

Herefter tilkendte P+ klager invalidepension, foreløbigt længst til den 1. april 2016, jf. bilag C. Det fremgik af tilkendelsesbrevet, at der var tale om midlertidig invalidepension.

I 2016 anmodede klager om fortsat udbetaling af invalidepensionen, og herefter tilkendte P+ ham invalidepension, foreløbigt længst til den 1. april 2018, jf. bilag D. Det fremgik af tilkendelsesbrevet, at invalidepensionen ikke var varig.

Den 9. februar 2019 ansøgte klager om forlængelse af invalidepensionen, jf. bilag E. P+ tilkendte herefter klager invalidepension, foreløbigt længst til den 1. april 2021, jf. bilag F. Det fremgik af tilkendelsesbrevet, at invalidepensionen ikke er varig.

Klager har klaget over, at han ikke har fået tilkendt varig invalidepension, men P+ har fastholdt afgørelsen, jf. bilag 1, hvilket er baggrunden for denne klagesag.

Begrundelsen for P+'s afgørelse

P+ fastholder afgørelsen, der er rimeligt begrundet i klagers unge alder, lidelsens karakter og det uafklarede kommunale forløb.

Klager er født i [1970'erne], og han var dermed kun ... år gammel på tidspunktet for den seneste afgørelse. Det fremgår af bilag 5, at P+'s lægekonsulent med speciale i psykiatri vurderer, at klagers unge alder taler for at tilkende pension i en begrænset periode.

Klager har ifølge bilag 3 følgende diagnoser: F60.6: sensitiv, ængstelig, evasiv personlighedsstruktur, F48.0: neurasteni og F43.22: tilpasningsreaktion med blandet angst-depression.

Det fremgår af bilag 3, at klager trods sin personlighedsstruktur tidligere både har gennemført uddannelser og jobs. En tilpasningsreaktion er ikke en varig tilstand, jf. udskrift fra sundhed.dk, bilag G, og der er derfor mulighed for fremtidig forbedring, også set i lyset af klagers unge alder. Det fremgår af bilag 5, at P+'s lægekonsulent med speciale i psykiatri vurderer, at klagers diagnoser taler for at tilkende invalidepension i en begrænset periode.

Det fremgår af bilag 2, side 2, at kommunen vil revurdere rammerne omkring klagers fleksjobbevilling i 2020, og klagers kommunale forløb er således uafklaret. Kommunen har således ligesom P+ vurderet, at der ikke pt. er grundlag for at tilkende en varig ydelse.

Det kan derfor ikke afvises, at der kan ske en forbedring af tilstanden, og P+'s afgørelse er derfor rimeligt begrundet, jf. også Ankenævnets afgørelse i sag 83070.

Dertil kommer, at det fremgår af pensionsregulativets § 7, stk. 3, at retten til invalidepension ifølge pensionsregulativet bortfalder, når erhvervsevnen ikke længere skønnes at være tilstrækkeligt nedsat. Derfor er P+ under alle omstændigheder berettiget til at tilkende klager invalidepension i en begrænset periode med henblik på at foretage sædvanlig opfølgning ved periodens afslutning.

Der er derfor ikke grundlag for at give klager medhold i klagen."

Klageren har i brev af 3/2 2020 til nævnet bl.a. anført:

"I første omgang har P+'s høringssvar af 31. januar 2020 givet anledning til, at jeg vil tillade mig, at beskrive baggrunden for min klage over P+'s afgørelse om midlertidig invalidepension.

Jeg har været igennem et længerevarende afklaringsforløb hos det kommunale Jobcenter, herunder arbejdsprøvninger og speciallægeudredninger, som i oktober 2015 resulterede i, at jeg efter vurdering og indstilling fra Rehabiliteringsteamet – og senere afgørelse fra jobcenteret - fik tilkendt retten til et fleksjob.

Et rehabiliteringsteam består af lægekonsulenter, socialrådgivere, beskæftigelseskonsulenter og en lang række andre med specialviden om sygdom, arbejdsevne, beskæftigelsesindsats og socialjura.

Afgørelse om retten til et fleksjob, kan jf. LAB § 118 kun træffes når Rehabiliteringsteamet vurderer at det er dokumenteret, at arbejdsevnen er varigt og væsentligt begrænset.

Herudover skal alle relevante LAB-tiltag – for at fastholde ordinær beskæftigelse – have været afprøvet.

En afgørelse om retten til fleksjob er dermed en ganske lang proces, og hvis der er den mindste tvivl om afklaringen, så vil afgørelsen fra Jobcenteret blive et ressourceforløb eller jobafklaringsforløb.

Når et forsikringsselskab og en lægekonsulent, som P+ og ..., i dette tilfælde stiller spørgsmålstejn ved varigheden af min tilstand, så giver det pensionskunden – som er forpligtet til at videregive alle informationer til Jobcenteret – store problemer i forhold til den kommunale beskæftigelsesindsats, fordi det indikerer at der ikke er grundlag for et fleksjob, men derimod ressourceforløb eller yderligere jobafklaring. P+'s praksis indebærer derfor en stor risiko for, at det fastholder deres kunder i uendelige ressourceforløb og jobafklaringer i det kommunale system.

I mit tilfælde skulle jeg orientere Jobcenteret, der allerede havde truffet en afgørelse, om at der var nyt i min sag, og der var stillet spørgsmålstejn ved varigheden af tabet af min erhvervsevne, og dermed grundlaget for retten til fleksjob.

Når P+ tilmed tidligere har afvist, at give indsigt i de lægefaglige overvejelser der ligger bag [lægekonsulents] vurderinger, så er man som pensionskunde yderligere prisgivet i det kommunale jobcenters sagsbehandling.

Efter ét års sagsbehandling hos Datatilsynet, lykkedes det mig i december 2019, at få indsigt i den lægefaglige baggrund for [lægekonsulents] vurdering af min tilstand, som værende ikke varig og stationær (tidligere fremsendte bilag 5).

Som det fremgår af bilag 5, så er der ikke noget lægefagligt, der bakker [lægekonsulents] vurderinger op.

[Lægekonsulent] konstaterer tværtimod, at hans anbefalinger og vurderinger vil stille mig stærkt i en eventuel klagesag.

[Lægekonsulents] anbefalinger og bemærkninger er, for mig at se ikke lægefagligt begrundede, men antager tværtimod karakter af at være principielle holdninger og juridiske rimelighedsbetragtninger, hvilket også er de ord der benyttes i hans vurderinger.

Jeg finder det stærkt bekymrende, at et forsikringsselskab på så løst et lægefagligt grundlag sætter sine kunder i en svær situation i den kommunale sagsbehandling, hvilket er baggrunden for min klage.

Yderligere bemærkninger

I P+'s høringsvar af 31. januar henvises der, med baggrund i hjemmesiden sundhed.dk og bilag 3, til at der skulle være mulighed for fremtidig forbedring af min arbejdsevne.

I den forbindelse skal det i første omgang bemærkes at bilag 3, skal ses i lyset af, at den pågældende speciallæge har præciseret sin erklæring, hvilket bemærkes af P+'s lægekonsulent (se tidligere fremsendte bilag 5):

'2016.08.07 xxx

Der er indkommet ny udtalelse fra speciallæge, der ønsker at klarificere, at erhvervsevnen varigt er nedsat med mindst 2/3. Det forekommer ham helt evident ud fra sygdomsforløbet'

Bilag 3 bør derfor læses i den kontekst.

I forhold til opslaget på sundhed.dk, så drejer det sig om en enkelt diagnose. Som det fremgår af de øvrige bilag og sagens øvrige dokumenter som P+ er i besiddelse af, så er sygdomsforløbet mere komplekst end blot et enkelt opslag på sundhed.dk kan beskrive.

I høringssvaret henviser P+ endvidere til at mit kommunale forløb skulle være uafklaret, og henviser i den forbindelse til Ankenævnets afgørelse i sag 83070.

Lad mig i første omgang, endnu engang bemærke, at jeg jf. første afsnit i dette høringssvar ER afklaret i det kommunale forløb. Jeg fik 8. oktober 2015 tilkendt retten til et fleksjob. En afgørelse truffet af det kommunale Jobcenter på baggrund af en indstilling fra et rehabiliteringsteam, som består af en række fagpersoner med specialviden indenfor beskæftigelsesindsats, socialjura og det lægefaglige felt.

Forud for denne afgørelse gik et forløb med arbejdsprøvning.

I sag 83070 har klager afvist at deltage i arbejdsprøvning, og har afbrudt samarbejdet med det kommunale jobcenter. I mit tilfælde, har jeg deltaget i arbejdsprøvninger og deltaget aktivt og samarbejdsvilligt i Jobcenterets forløb, og som tidligere nævnt er der truffet afgørelse i min sag fra Jobcenterets side.

Invalidepension i P+'s regulativer

I første omgang skal det bemærkes at Bilag A er et regulativ, der ikke var gældende ved P+'s afgørelser i min sag i hhv. 2015 og 2016, og Ankenævnet bedes derfor se bort fra Bilag A ved vurdering af P+'s afgørelser i 2015 og 2016.

I forhold til bilag A nævnes begrebet midlertidig invalidepension ikke noget sted i regulativet. Tvært imod fremgår det af regulativet:

...

At P+ tolker § 7 stk. 3 således, at paragraffen kan benyttes før, at det kan konstateres at erhvervsevnen ikke længere er nedsat, vil jeg tillade mig at stille mig uforstående overfor.

Som det fremgår af paragraffen, så bortfalder retten til invalidepension **når**, erhvervsevnen ikke længere skønnes at være nedsat, og ikke – som P+ forsøger at argumenter for – på baggrund af en formodning om en mulig generhvervelse af erhvervsevne i fremtiden, som endnu ikke er indtruffet."

Selskabets advokat har i brev af 20/2 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Klager har fået udbetalinger siden april 2015, og som bilag H vedlægges Vedtægt og regulativ 2 fra 2014, der var gældende, da udbetalingerne blev påbegyndt. De relevante bestemmelser om invalidepension i regulativets § 7, stk. 2 og 3 er identiske med de tilsvarende bestemmelser i 2018-regulativet (bilag A).

Bestemmelsen i pensionsregulativet skelner ikke mellem varig og midlertidig invalidepension, og det er derfor ikke et krav, at der tilkendes varig invalidepension.

Dertil kommer, at dette regulativs § 7, stk. 3 ligesom 2018-regulativet indeholder en bestemmelse om, at retten til invalidepension bortfalder, når erhvervsevnen ikke længere skønnes at være tilstrækkeligt nedsat, og at der derfor under alle omstændigheder er hjemmel i regulativet til tidsbegrænsede tilkendelser med mulighed for opfølgning og forlængelse.

Som tidligere anført har klager tre diagnoser. Den ene er en formentligt medfødt personlighedsstruktur, der ikke tidligere har forhindret klager i at gennemføre uddannelser og jobs. Den anden er en tilpasningsreaktion, der i henhold til sundhed.dk ikke er en varig tilstand, jf. bilag G. Den tredje diagnose er neurasteni eller kronisk træthedssyndrom, der i henhold til sundhed.dk er en omstridt sygdom, hvor prognosen for langtidsudsigter er god, jf. bilag I.

Der er derfor et rimeligt grundlag for [lægekonsulents] vurdering af, at klagers diagnoser og unge alder begrundet en tidsbegrænset tilkendelse, jf. bilag 5.

Det taler ikke mod dette, at der er speciallæger, der har vurderet, at klagers tilstand er stationær, idet en lægefaglig vurdering af stationærtidspunktet ikke er identisk med en forsikringsmedicinsk vurdering af, at der er rimelig grund til en tidsbegrænset tilkendelse med mulighed for forlængelse efter opfølgning.

I øvrigt er [lægekonsulent] ikke ansat hos P+, men derimod en uafhængig faglig konsulent.

Hvad angår klagers tilkendelse af fleksjob, fremgår det af bilag 2, side 2, at klager selv har oplyst, at kommunen vil vurdere rammerne for klagers fleksjob i 2020, og klagers kommunale forløb er derfor uafklaret.

Men selv om dette ikke havde været tilfældet, kan tilkendelse af fleksjob ikke være til hinder for en tidsbegrænset tilkendelse af invalidepension. For det første tilkendes fleksjob ud fra en vurdering af arbejdsevnen, medens tilkendelsen af invalidepension afhænger af den forsikringsretlige erhvervsevne, og ved vurderingen af arbejdsevnen lægges der vægt på mange andre elementer end de helbredsmæssige forhold, herunder personlige forudsætninger og sociale forhold.

Der er derfor ikke sammenfald mellem de to vurderinger.

Dertil kommer, at det ville have betænkelige og vidtrækkende konsekvenser for forsikringsselskaberne, såfremt tilkendelse af fleksjob udelukkede muligheden for tidsbegrænsede tilkendelser med mulighed for forlængelse efter opfølgning.

P+ tillader sig i øvrigt at stille spørgsmålstegn ved klagers postulat om, at den forsikringsretlige vurdering har betydning for hans fleksjobsag, idet kommunen foretager en selvstændig vurdering efter fleksjobreglerne. Og forløbet ved kommunen kan under alle omstændigheder ikke præjudicere den forsikringsretlige vurdering.

P+ fastholder derfor, at der ikke er grundlag for at give klager medhold i klagen."

Klageren har i brev af 23/2 2020 til nævnet bl.a. anført:

"P+'s svar af 20. februar giver desværre anledning til yderligere bemærkninger, da P+'s indlæg giver indtryk af, at P+ har misforstået en række forhold omkring sagen.

I første omgang nævner P+ at jeg skulle have 3 diagnoser. Dette er ikke korrekt. Som det fremgår af de tidligere fremsendte bilag 2 og bilag 3, så har speciallæger diagnosticeret i alt 5 diagnoser.

F60.6: Sensitiv ængstelig, evasiv personlighedsstruktur

F48.0: Neurasteni

F43.2: Tilpasningsreaktion med blandet angst-depression

DF 32.8 Recidiverende/kronisk depression

DF 61.0 Personlighedsstruktur med anxiøse, depressive og asteniske træk

At P+ og dennes advokat ensidigt vælger at fokusere på tre af disse diagnoser, og fremhæve lige præcis de diagnoser, hvor der er gode langtidsudsigter er selvfølgelig ganske belejligt for P+.

Det er ligeledes ganske belejligt, at P+ og dennes advokat her op til 5 år efter afgørelserne begynder, at begrunde [lægekonsulents] konklusioner og afgørelser.

Lad mig dog minde om, at der som det fremgår af bilag 5, på tidspunktet for afgørelserne, ikke er angivet nogen lægelige begrundelser. [Lægekonsulent] har tværtimod begrundet et afslag med følgende bemærkning:

'Jeg er dog opmærksom på at det i tilfælde [sic] af klagesag kan være vanskeligt at begrunde forventning om bedring ud over at det er vores forhåbning, særligt da der ikke i de foregående år er sket væsentlig bedring jf. mine tidligere udtalelser.'

De begrundelser der er nævnt af P+'s, i svar af 20. februar 2020, må derfor i bedste fald betegnes som efterrationaliseringer, men det ændrer ikke på, at der ikke var, og fortsat ikke er, lægefaglig begrundelse for P+'s afgørelser i 2016 og 2018, men afgørelserne og argumenterne derimod byggede på et håb om bedring.

I forhold til P+ og dennes advokats påstand om, at [lægekonsulent] ikke er ansat hos P+, så står dette postulat i direkte modstrid til, hvordan [lægekonsulent] selv opfatter sin tilknytning til P+.

Som det fremgår af bilag 6, så oplyser [lægekonsulent] i en mail af 8. januar 2019, at han er ansat som rådgivende læge i [pensionskasse]. (se bilag 6)

Med andre ord opfatter [lægekonsulent] sin tilknytning til P+, som et ansættelsesforhold og dermed at han er under instruktion fra P+.

På den baggrund vil jeg tillade mig, at stille et meget stort spørgsmålstegn ved [lægekonsulents] uafhængighed, når han anser sig selv som værende ansat hos P+.

I forhold til P+ og dennes advokats adskillelse af begreberne arbejdsevne og erhvervsevne, vil jeg tillade mig at stille mig uforstående overfor dette.

Begrebet arbejdsevne har således været defineret i arbejdsevnebekendtgørelsen.

'§ 4. Ved arbejdsevne forstås evnen til at kunne opfylde de krav, der stilles på arbejdsmarkedet for at kunne udføre forskellige konkret specificerede arbejdsopgaver med henblik på at opnå en indtægt til hel eller delvis selvforsørgelse, jf. § 16 og § 20, stk. 2 i lov om social pension.'

Erhvervsevne beskrives i Erstatningsansvarslovens § 5 stk. 2 som følger:

'Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet tages hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og genoptræning eller lignende.'

At der er stort sammenfald mellem begreberne kan da også konstateres af bilag 5, hvor P+ og [lægekonsulent] benytter begreberne synonymt, da det således er beskrevet:

'Medlemmet [sic] tilstand er ikke afgørende bedret gennem årene og restarbejdsevnen skønnes kun 10-12 timer [...]'

Hvor efter det få linjer og i samme sammenhænge beskrives:

'Der er indkommet ny udtalelse fra speciallæge, der ønsker at klarificere, at erhvervsevnen varigt er nedsat med mindst 2/3.'

Det er dog fuldstændigt korrekt, at Jobcentrene i forbindelse med udarbejdelsen af en rehabiliteringsplan, ser mere bredt på en borgers forhold, og har et mere udviklingsorienteret perspektiv.

Dog er de helbredsmæssige forhold, der har en indflydelse på arbejdsevnen en væsentlig del af det, der bliver beskrevet og forsøgt udviklet i den kommunale Jobcenterindsats.

Som det fremgår af bilag 7, så beskriver rehabiliteringsteamets indstilling og den kommunale afgørelse i min sag, at jeg har gode personlige og faglige kompetencer, men det er symptomerne og de helbredsmæssige forhold, der i min sag har været afgørende for tildelingen af retten til et fleksjob.

Helbredsmæssige forhold som P+ og [lægekonsulent] på et ikke lægefagligt grundlag har stillet spørgsmålstegn ved varigheden af.

I den forbindelse må jeg også stille mig uforstående overfor P+ påstand om, at det er postulerende, at deres lægekonsulents vurdering har betydning i den kommunale sagsbehandling. Det er almindeligt kendt, at Jobcentre indhenter oplysninger hos forsikringsselskaber, og vice versa, og dermed vil et forsikringsselskabs lægekonsulents vurdering af en helbredstilstand, som værende ikke varig, naturligvis også indgå i den kommunale sagsbehandling.

Jeg kan endvidere forstå af P+'s seneste høringssvar, at det vil være betænkeligt, at en tilkendelse af fleksjob udelukker muligheden for tidsbegrænsede tilkendelser.

Lad mig i den forbindelse præcisere, at jeg ikke har anket for at forhindre forsikringsbranchen i at kunne benytte tidsbegrænsede tilkendelser når forsikringskunden er tilkendt et fleksjob.

Jeg har anket, fordi jeg ønsker at P+ benytter tidsbegrænsede tilkendelser på et troværdigt og gennearbejdet grundlag.

Hvis de indklagede afgørelser, og måden disse er blevet truffet på i denne sag, ikke bliver omstødt af Ankenævnet, så vil det have de yderst betænkelige konsekvenser:

- At lægekonsulenter, der anser sig som ansatte, og dermed under instruktion, af forsikringsselskabet – og dermed ikke er uafhængige af forsikringsselskabet – tillægges en afgørende rolle i forsikringsselskabernes sagsbehandling.
- At lægekonsulenter på tidspunktet for afgørelser ikke behøver, at begrunde deres vurderinger lægefagligt, men kan nøjedes med at udtrykke et håb til bedring af forsikringskundens helbred.
- At forsikringsselskaber har mulighed for at benytte tilkendelser og træffe afgørelser, som ikke fremgår af forsikringsaftalen.
- At forsikringsselskaber kan se bort fra diagnoser stillet af andre end de speciallæger som de rekvirerer."

Selskabets advokat har i brev af 3/3 2020 til nævnet bl.a. anført:

"De 5 diagnoser, som klager nævner, er alle karakteriseret ved, at de enten er medfødte personlighedstræk, som ikke tidligere har forhindret klager i at arbejde, eller sygdomme, som ikke nødvendigvis er varige. Hvad angår depression, henvises til beskrivelsen på sundhed.dk, jf. bilag J.

Det fastholdes derfor, at der er fornødent forsikringsmedicinsk grundlag for [lægekonsulents] vurdering af, at klagers unge alder og diagnoser er tilstrækkeligt grundlag for en tidsbegrænset tilkendelse. Der er intet nyt i dette, idet det fremgår af notaterne i bilag 5.

Hvad angår *erhvervsevne* og *arbejdsevne*, er det fastslået i righoldig rets- og ankenævnspraksis, at der ikke er sammenfald mellem de to begreber, da der ved vurderingen af arbejdsevnen lægges vægt på mange andre elementer end de helbredsmæssige forhold, herunder personlige forudsætninger og sociale forhold. Det bemærkes, at klager har henvist til definitionen i erstatningsansvarslovens § 5, stk. 2, men at den forsikringsretlige *erhvervsevne* beror på definitionen i forsikringsbetingelserne og ikke på erstatningsansvarslovens definition, der er anderledes."

Selskabets advokat har i brev af 1/5 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg vil hermed orientere Ankenævnet om, at P+ har besluttet at tilkende klager varig invalidepension fra den 1. april 2020, jf. vedlagte afgørelse.

Afgørelsen er begrundet i, at P+ nu vurderer, at der på nuværende tidspunkt og med det grundlag, der foreligger nu, ikke længere er grundlag for en forventning om en afgørende bedring af klagers *erhvervsevne*.

Det er ikke udtryk for, at P+'s tidligere afgørelser har været forkerte, men alene udtryk for, at P+ har vurderet, at der nu er grundlag for at tilkende varig invalidepension.

Afgørelsen ændrer derfor ikke på, at P+ har haft fornødent grundlag for at tilkende klager midlertidig invalidepension frem til den 1. april 2020. Jeg henviser herved til mine indlæg i sagen. Som dér anført var de tidligere afgørelser rimeligt begrundet i klagers unge alder, lidelsernes karakter og det uafklarede kommunale forløb.

Dertil kommer, at bestemmelsen i pensionsregulativets § 7, stk. 2 og 3 ikke skelner mellem midlertidig og varig invalidepension, og at klager derfor ikke har krav på, at der tilkendes varig invalidepension, hvortil kommer, at regulativet indeholder en bestemmelse om, at retten til invalidepension bortfalder, når erhvervsevnen ikke længere skønnes at være tilstrækkeligt nedsat, og der derfor under alle omstændigheder er hjemmel i regulativet til tidsbegrænsede tilkendelser.

Det bemærkes, at afgørelsen ikke får betydning for udbetalingerne til klager, idet klager hele tiden har modtaget udbetalinge fra P+."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 4/7 2016 fremgår bl.a.:

"Diagnose:

F60.6: Sensitiv, ængstelig, evasiv personlighedsstruktur.

F48.0: Neurasteni.

F43.22: Tilpasningsreaktion med blandet angst-depression.

Konklusion:

...-årig samlevende mand med vanskelig opvækst og med disposition til psykisk skrøbelighed.

Han har fra tidlig alder frembudt ovenstående personlighedsstruktur, der ligesom den anførte neurasteniske tilstand er kronisk og vedvarende og grundlæggende ikke tilgængelig for hverken psykoterapeutisk eller psykofarmakologisk behandling, kun symptomatisk i form af f.eks. støttende, afklarende samtaler, herunder at støtte ham i ikke at 'overgå' tingene, hvilket let betyder, at hans lave stresstærskel overskrides med belastningsreaktion til følge.

Medikamentelt skønnes der ikke at være yderligere at opnå ved antidepressiv behandling i større omfang end nu.

Vedrørende den til tider dårlige nattesøvn kan evt. overvejes et let sederende, ikke vanedannende præparat som f.eks. Seroquel i beskedne mængder, såfremt der ikke kommer bivirkninger, især i form af generel sedation. Under alle omstændigheder kan dette eller lignende præparat ikke forventes at have nogen signifikant indvirkning på restarbejdsevnen, som fremdeles må bedømmes at være beskeden, svarende til et fleksjob på 10-12 timer ugentligt, med beskæftigelse uden interpersonel kontakt, under forudsigelige rammer, og hvor der er indskudte dage til restitution.

Han er selv inde på mulighed for fleksjobbeskæftigelse inden for ... med ..., ... og lignende. Han havde på [uddannelse] speciale i ... Har drøftet muligheden med sin lokale ...

Der er således tale om en kronisk psykisk svækkelsestilstand, hvor hvert psykisk recidiv har medført øgede symptomer. Ud fra sit uddannelsesniveau har han flere gange været sendt på arbejdsopgaver, som hurtigt endte med psykisk nedtur.

Prognosen vil således afhænge af, om han fremover vil være i stand til at undgå flere psykiske tilbageslag. I så fald vil erhvervskompetencen gradvist i højere grad kunne blive udnyttet."

Af tillæg af 8/9 2016 til psykiatrisk speciallægeerklæring fra 4/7 2016 fremgår bl.a.:

"Vedrørende konklusionen i min speciallægeundersøgelse skønnes den fremdeles retvisende, om end den sidste sætning: 'I så fald vil erhvervskompetencen gradvist i højere grad kunne blive udnyttet', måske ville kunne misforstås derhen, at der – i modstrid med præmisserne i konklusionen – kunne skønnes ikke at være nogen øvre grænse for udvikling af erhvervskompetencen.

Forsøg i den retning har talrige gange gennem mange år medført gentagne psykiske belastningsprægede sammenbrud, idet han stedse typisk har forsøgt at overkompensere og overskride sine stressgrænser, og kompetencemæssigt er han hver gang rykket nogle felter tilbage.

Jeg må derfor fortsat konkludere, at restarbejdsevnen kronisk og vedvarende må bedømmes reduceret med mindst 2/3 – svarende til et fleksjob på op til 12 timer ugentligt."

Af IP-ansøgning nr. 29/2016 fra selskabets lægekonsulent med speciale i psykiatri fremgår bl.a.:

"Der er indkommet SPA fra den psykiater, der behandlede medlemmet i 2004-06, altså før optagelse i pensionskassen. Medlemmet blev [uddannet] i 2009, mener først indtrådt i 2013. Jeg kender ikke vilkårene, men han var da i ansættelse 32 timer ugen. Han har fra ungdomsårene haft tendens til psykisk svækkelse af astenisk karakter.

Medlemmet tilstand er ikke afgørende bedret gennem årene og restarbejdsevnen skønnes kun 10-12 timer og der kan ikke peges på behandlingsmuligheder, der afgørende vil bedre tilstanden. Medlemmet er interesseret i fleksjob i ikke-akademisk arbejde.

Prognosen er således meget tvivlsom vurderet af nu to psykiatere. Diagnostisk har der været depressiv symptomer og medlemmet er behandling med beskeden dosis antidepressiv medicin. Seneste SPA finder dog at det primært drejer sig om en personlighedsproblematik og neurasteni.

Medlemmets alder gør det dog rimeligt at afvente forløbet og foretage revurdering ved udtalelse fra medlemmet om 1 år, men det peger unægtelig på varig IP. Medlemmet har ikke formelt invaliditet ved optagelsen, men han burde være optaget under skærpede vilkår, da han en del år før optagelsen havde været i længere varende psykiatrisk behandling. Han har kun haft kortvarig ansættelse i 2013-14 tilmed på nedsat tid. Den udtalte personlighedsproblematik er ej heller tilkommet siden 2013, men blot forværret i relation til arbejde.

2016.08.07.

Der er indkommet ny udtalelse fra speciallæge, der ønsker at klarificere, at erhvervsevnen varigt er nedsat med mindst 2/3. Det forekommer ham helt evident ud fra sygdomsforløbet.

Jeg må fastholde at vi som pensionskasse må kunne beslutte, at det grundet medlemmets alder er rimeligt at bede om vurdering af forløbet i en kommende periode, selv om to psykiatere mener at der foreligger en varig nedsættelse af erhvervsevnen. I har valgt at afvente de kommende to år, og det forekommer mig rimeligt. Med de anførte diagnoser, kan det ikke afvises, at der under forsat aflastning kan ske en bedring under aflastning.

Jeg er dog opmærksom på at det i tilfælde af klagesag kan være vanskeligt at begrunde forventning om bedring ud over at det er vores forhåbning, særligt da der ikke i de foregående år er sket væsentligt bedring jf. mine tidligere udtalelser. Men som pensionskasse må det være rimeligt at afvente forløbet i de kommende år før tilkendelse af varig IP hos så ungt et menneske.

2016.10.01."

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 28/5 2018 fremgår bl.a.:

"[Klageren] har modtaget behandling hos undertegnede psykiater siden 2007.

[Klageren] er belastet af recidiverende/kronisk depression, DF 32.8, men også DF 61.0 personlighedsstruktur med anxiøse, depressive og asteniske træk.

[Klageren] behandles fortsat igennem samtaler, samt medikamentel behandling med Sertralin 50 mg dgl.

[Klageren] er bevilget fleksjob, 10 timer pr. uge.

[Klageren] har været ansat i flere fleksjobforløb, hvor han i tidligere forløb har måttet afbryde disse ansættelsesforhold, idet han ved belastning/ydre pres har udviklet tiltagende anxiøse og depressive symptomer, præget af træthed, søvnforstyrrelser og bekymringstendens.

[Klageren] er aktuelt ansat i ... ved ... [Klageren] er alene beskæftiget med administrative funktioner, ikke direkte klientkontakt eller andre interpersonelt krævende opgaver.

Aktuel klinisk vurdering:

[Klageren] er aktuelt ikke mere dyberegående deprimeret eller suicidaltruet, men uændret præget af træthed og generel yderst lavt stress/belastningstærskel. [Klageren] er præget af bekymrings/ruminationstendens

Tilstandsbilledet er præget af asteni. [Klageren] dekomseres hvis han belastes udover hans lave tærskel

Tilstanden har længe været uforandret, og jeg kan således ikke anføre, at prognosen skulle være bedret i forhold til [klagerens] funktion/erhvervsevne.

Jeg kan således ikke anbefale, at [klageren] trættes yderligere, men uændret præget af træthed og generelt yderst lave stress/belastningstærskel.

Tilstanden er stationær

Konklusion:

Jeg kan således ikke anbefale, at [klageren] belastes yderligere, idet jeg da vil forvente, at [klageren] vil udvikle fornyede og forstærkede psykiske problemfelter, som vil medføre sygefravær og muligvis afsked fra ansættelsesforholdet.

[Klageren] har orienteret mig omkring, at kommunen i 2020 vil revurdere rammerne vedr. hans fleksjobbevilling."

Af IP-Genansøgning nr. 31/2018 fra selskabets lægekonsulent med speciale i psykiatri fremgår bl.a.:

"Lægekonsulentens beskrivelse af sagen – sygehistorien:

Der er desværre kun meget korte notater, som tilmed peger på en vis bedring af tilstanden under fleksjobbeskæftigelse. Jeg har tidligere været bekymret over at skulle anviser IP til en person, der kun er ... år og af principielle grunde vil jeg bede behandlende psykiater ..., der har behandlet medlemmet i en årrække om der i det sidste år er sket en bedring og stabilisering af en grad, at prognosen er bedre end det tidligere er skønnet mht. generhvervelse af erhvervsevne.

2018-05-07

Der er indkommet SPA fra psykiater, som ikke finder nogen bedring, og medlemmet klarer kun fleksjob 10 timer ugentligt. Kommunen vil vedrørende medlemmets fleksjob revurdere i 2020. I tilfælde af klagesag over at varig IP ikke tilkendes vil medlemmet selvfølgelig stå stærkt med seneste erklæring, men igen er det vel muligt for en pensionskasse under netop henvisning til med-

lemmet unge alder at foreslå IP for en begrænset periode fx 3 år frem for varig IP. Det vil jeg anbefale.
2018-06-15"

Af pensionsregulativ 2 2014 fremgår bl.a.:

"§ 7. Invaliddepension

Stk. 1. Retten til invaliddepension indtræder den 1. i måneden, efter at erhvervsudygtighed er indtruffet, dog tidligst fra det tidspunkt, hvor den pågældende har ansøgt pensionskassen om invaliddepension og er ophørt med at oppebære sin hidtidige, normale erhvervsindtægt.

...

Stk. 2. Erhvervsudygtig hed foreligger, når vedkommende medlems af dennes akademiske uddannelse og beskæftigelse betingede erhvervsevne som følge af en af sygdom eller ulykke forårsaget fysisk eller psykisk invaliditet, er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne, og nedsættelsen er af en vis varighed.

...

Stk. 3. Retten til invaliddepension bortfalder, når erhvervsevnen ikke længere skønnes at være således nedsat, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt. I dette tilfælde genindtræder et medlem i sine pensionsrettigheder."

Af pensionsregulativ 2 2018 fremgår bl.a.:

"§ 7. Invaliddepension

Stk. 1. Retten til invaliddepension indtræder den 1. i måneden, efter at erhvervsudygtighed er indtruffet, dog tidligst fra det tidspunkt, hvor den pågældende er ophørt med at oppebære sin hidtidige, normale erhvervsindtægt. ...

Stk. 2. Erhvervsudygtighed foreligger, når vedkommende medlems af dennes uddannelse og beskæftigelse betingede erhvervsevne som følge af en af sygdom eller ulykke forårsaget fysisk eller psykisk invaliditet er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne, og nedsættelsen er af en vis varighed. ...

Stk. 3. Retten til invaliddepension bortfalder, når erhvervsevnen ikke længere skønnes at være således nedsat, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt. I dette tilfælde genindtræder et medlem i sine pensionsrettigheder på tidspunktet for tilkendelsen af invaliddepensionen."

Nævnet udtaler:

Klageren, der er født i 1970'erne, anmeldte den 5/2 2015, at han havde været sygemeldt på grund af stress og depression siden juli 2014. Selskabet tilkendte udbetaling af midlertidig invaliddepension med fornyet vurdering pr. den 1/4 2016. I 2016 vurderede selskabet, at klagerens erhvervsevne stadig var nedsat med mindst 2/3, hvorfor han fortsat ville få udbetalt invaliddepension foreløbig længst til den 1/4 2018. Det blev vurderet, at selskabet på daværende tidspunkt ikke kunne tilkende ham en varig invaliddepension. I 2018 tilkendte selskabet klageren invaliddepension foreløbig længst til den 1/4 2021. Det blev fortsat vurderet, at selskabet ikke

kunne tilkende ham en varig invalidepension. Efter klagen til nævnet, har selskabet tilkendt klager varig invalidepension fra den 1/4 2020.

Klageren er utilfreds med, at han ikke har fået tilkendt varig invalidepension fra et tidligere tidspunkt. Han har anført, at der foreligger flere speciallægeerklæringer, der fastslår, at hans helbredsmæssige tilstand er stationær, at han den 8/10 2015 er tilkendt et fleksjob, og at selskabets lægekonsulent gentagne gange ikke har kunnet finde lægefaglige argumenter, der bakker påstanden op om, at hans tilstand ikke skulle være varig eller stationær. Han har anført, at selskabets praksis indebærer en stor risiko for at fastholde selskabets kunder i uendelige resourceforløb og jobafklaringer i det kommunale system.

Selskabet har anført, at "P+ har været berettiget til at tilkende klager invalidepension i en begrænset periode på grund af klagers unge alder, lidelsens karakter og det uafklarede kommunale forløb, der indebærer, at det ikke kan afvises, at der kan ske en forbedring af tilstanden. Dernæst fordi retten til invalidepension ifølge pensionsregulativets § 7, stk. 3, bortfalder, når erhvervsevnen ikke længere skønnes at være tilstrækkeligt nedsat, og P+ derfor under alle omstændigheder har været berettiget til at tilkende klager invalidepension i en begrænset periode med henblik på at foretage sædvanlig opfølgning senere". Selskabet har videre anført, at "Bestemmelsen i pensionsregulativet skelner ikke mellem varig og midlertidig invalidepension, og det er derfor ikke et krav, at der tilkendes varig invalidepension".

Det fremgår blandt andet af IP-ansøgning nr. 29/2016 fra selskabets lægekonsulent med speciale i psykiatri, at "jeg må fastholde at vi som pensionskasse må kunne beslutte, at det grundet medlemmets alder er rimeligt at bede om vurdering af forløbet i en kommende periode, selv om to psykiatere mener at der foreligger en varig nedsættelse af erhvervsevnen. I har valgt at afvente de kommende to år, og det forekommer mig rimeligt. Med de anførte diagnoser, kan det ikke afvises, at der under forsat aflastning kan ske en bedring under aflastning. Jeg er dog opmærksom på at det i tilfælde af klagesag kan være vanskeligt at begrunde forventning om bedring ud over at det er vores forhåbning, særligt da der ikke i de foregående år er sket væ-

sentligt bedring jf. mine tidligere udtalelser. Men som pensionskasse må det være rimeligt at afvente forløbet i de kommende år før tilkendelse af varig IP hos så ungt et menneske".

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 28/5 2018 fremgår det blandt andet, at "tilstanden har længe været uforandret, og jeg kan således ikke anføre, at prognosen skulle være bedret i forhold til [klagerens] funktion/erhvervsevne. Jeg kan således ikke anbefale, at [klageren] trættes yderligere, men uændret præget af træthed og generelt yderst lave stress/belastningstærskel. Tilstanden er stationær. Konklusion: Jeg kan således ikke anbefale, at [klageren] belastes yderligere, idet jeg da vil forvente, at [klageren] vil udvikle fornyede og forstærkede psykiske problemfelter, som vil medføre sygefravær og muligvis afsked fra ansættelsesforholdet. [Klageren] har orienteret mig omkring, at kommunen i 2020 vil revurdere rammerne vedr. hans fleksjobbevilling".

Det fremgår blandt andet af IP-Genansøgning nr. 31/2018 fra selskabets lægekonsulent med speciale i psykiatri, at "der er indkommet SPA fra psykiater, som ikke finder nogen bedring, og medlemmet klarer kun fleksjob 10 timer ugentligt. Kommunen vil vedrørende medlemmets fleksjob revurdering i 2020. I tilfælde af klagesag over at varig IP ikke tilkendes vil medlemmet selvfølgelig stå stærkt med seneste erklæring, men igen er det vel muligt for en pensionskasse under netop henvisning til medlemmet unge alder at foreslå IP for en begrænset periode fx 3 år frem for varig IP. Det vil jeg anbefale".

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet indtil den 1/4 2020 alene har tilkendt klageren invalidepension i begrænsede perioder.

Nævnet har navnlig lægt vægt på, at klagerens rettigheder er reguleret i aftalegrundlaget mellem parterne, og at den relevante bestemmelse i pensionsregulativet ikke sondrer mellem varig og midlertidig invalidepension, hvorfor klageren ikke har krav på, at selskabet tilkender ham en varig invalidepension. Nævnet bemærker, at det fremgår af regulativet, at retten til invalidepension bortfalder, når erhvervsevnen ikke længere skønnes at være tilstrækkeligt nedsat.

Ankenævnet *for* Forsikring

16.

94603

Nævnet har også lagt vægt på, at selskabets tidligere afgørelser forekommer rimeligt begrundet i blandt andet klagerens alder og lidelsens karakter.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand